

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. december hó 02. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben az Egri Törvényszék 2014. évi szeptember hó 11. napján kihirdetett 11.B.7/2014/23. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy az Egri Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.61/2014. szám alatt bevételezett 2 sorszám alatti fa markolatú kés elkobzását mellőzi, e kés lefoglalását megszüntetni és kiadni rendeliszám alatti lakosnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban felmerült 8.000 (Nyolcezer) Ft bűnügyi költség a vádlottat terheli.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét emberölés büntettében (Btk. 160. § (1) bekezdés) állapította meg, és ezért őt 12 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést a bíróság börtönben rendelte végrehajtani. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, és megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban annak kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett a lefoglalt bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítésért fellebbeztek.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség átiratában a vádlott előéleti adatainak pontosítását, az elkövetési magatartás iratok tartalma alapján történő kiegészítését indítványozta.

Észlelte továbbá, hogy az igazságügyi orvosszakértői vélemény elkövetési eszköz méreteire, az elkövetés módjára, az erőbehatások mértékére vonatkozó megállapításai, az ítéleti tényállásba illesztendő bírói ténymegállapítások, amelyeknek nem az indokolásában van a helye, mint ahogyan azt az ítélet tartalmazza. Végül a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a törvényszék tévesen határozott a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használt kés elkobzásáról, mivel a szülei lakásán a konyhaszekrény fiókjából magához vett kés ítéleti bizonyossággal a vádlott tulajdonának nem tekinthető. Ennek okán a kényszerintézkedés mellőzésének, egyben a kés lefoglalása megszüntetésének és ...részére történő kiadásának van helye. Végül kifejtette, hogy a vádlott személyében megnyilvánuló társadalomra veszélyesség magas fokára is tekintettel a büntetés enyhítését célzó védelmi perorvoslatok a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint eredményre nem vezethetnek.

Az ítélet tábla a védelmi fellebbezések okán a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körében vonta. A nyilvános ülésen a védő az enyhítésre irányuló jogorvoslatát fenntartotta, a vádlott megbánó magatartását nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni. Kiemelte, hogy a vádlott cselekményét szerelemföltés motiválta.

A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta, perbeszédében utalt arra, mivel a vádirat nem tartalmazott leírást, hogy az ölési cselekménynél a 4 éves gyermek is jelen volt, a vádhatóság a valóságos anyagi halmazatot nem kívánta érvényesíteni (BH2007. 326. számú jogeset), ezért helyesen e körülményt az elsőfokú bíróság nyomatékos súlyosító körülményként értékelte.

A felülbírálat során az ítélet tábla megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályok maradéktalan betartásával eljárva ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett.

Az általa megállapított tényállás javarészt megalapozott, azonban - osztva a fellebbviteli főügyészség átiratában is írtakat - kisebb mértékben az iratok tartalma alapján pontosításra, illetve kiegészítésre szorul.

A vádlott előéleti adatai helyesen:

1. A Hevesi Városi Bíróság 2012. május 2-án kelt és jogerőre emelkedett 3.Bk.25/2012/2. számú ítéletével garázdaság vétsége miatt 250.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte.
2. A Hevesi Járásbíróság 2013. március 21. napján kelt és 2013. április 5. napján jogerős 5.Bk.27/2013/2. számú ítéletével garázdaság vétsége miatt 200.000,- Ft pénzbüntetést szabott ki a vádlottal szemben.

3. A Hevesi Járásbíróság 2013. április hó 17. napján kelt és 2013. május hó 6. napján jogerőre emelkedett 5.B.24/2013/5. számú ítéletével 325.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte ugyancsak garázdaság miatt.

A történeti tényállást illetően:

Az ítélet 3. oldal 2. bekezdése 10. sorában helyesbítendő hat alkalommal kaszaboló mozdulatsorral nyakon és tarkótájékon szúrta folytatásaként, de a bal vállcsúcs izomzatában és a jobb kéz II. ujjának alapterülete vetületében is szúrt sérüléseket idézett elő. A bántalmazás során a sértett testén 12 rb. külsérelmi elváltozás keletkezett. A gerinccsatornába hatoló szúrás igen nagy erejű a II. nyakcsigolya harántnyúlványát sértő szúrás legalább nagy erejű volt, míg az egyéb szúrt sérülések kis-közepes erőbehatásra keletkeztek. Az indokolásból (5. oldal 1. bekezdés) a történeti tényállási keretei közé illesztendő (ítélet 3. oldal 2. bekezdés utolsó mondatát követően) a sértett a földön feküdt, körülötte véres volt a padló, a vádlott pedig erősen átölelte a felső testét és azt mondta neki „ébredj fel szerelmem!”.

... megtapintotta a sértett csuklóját, azonban pulzust nem érzett, így értesítette a mentőt és a rendőrséget.

A 3. oldal 3. bekezdése után a sértett által elszenvedett sérülések és a halál között közvetlen ok-okozati összefüggés állt fent.

Az így kiegészített, illetve pontosított tényállás immár megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésben rögzített hiányosságoktól, az ítéltábla a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette.

Törvényesen vont következtetést a törvényszék a vádlott bűnösségére, aki a nyomozás során bűnösségére is kiterjedő tényfeltáró beismerő vallomást tett. Vallomását a tanúk vallomásai, az igazságügyi orvosszakértői vélemények és egyéb okirati bizonyítékok is alátámasztották. Törvényes a cselekmény jogi minősítése is, azonban az ítéltábla indokoltnak tartotta annak vizsgálatát is, hogy a vádlott cselekménye erős felindulásban elkövetettként minősülhet-e tekintettel arra, hogy a vádlott többször utalt arra, hogy a sértett azon kérdésre adott válaszában, miszerint „kivárja-e” amíg ő szabadságvesztés büntetését tölti indulatba jött a sértett kijelentésétől bekattant. A törvényszék is rögzítette tényállásában, hogy a vádlott és a sértett élettársi kapcsolata nem volt problémamentes, gyakran veszekedtek, alkalmanként bántalmazta is, melyek arra voltak visszavezethetőek, hogy a sértett egy alkalommal megcsalta a vádlottat, aki ezt nem tudta megbocsátani, így ittás állapotban rendszeresen féltékenykedett. Az életközösséget többször megszakították, utolsó alkalommal 2013. november végén költözött el a vádlott a hűgához ...-hoz (ítélet 2. oldal utolsó bekezdés). A cselekményt megelőzően 2013. december 1. napján 9 óra körüli időben a vádlott már az egyik presszóban italozott, majd összetalálkozott a sértettel és közös gyermekükkel, ahol köztük ismételten szóba került, hogy a vádlottnak börtönbe kell vonulni, ezért szeretné, ha ezt megelőzően rendeznék viszonyukat. A sértett eleinte nem akart kibékülni, élettársát rossz embernek nevezte, azonban kis idő elteltével megbocsátott neki és együtt tértek haza lakóhelyükre (ítélet 3. oldal 1. bekezdése). Amikor az elkövetés

napján, tehát 2013. december 1-én 11. óra körüli időben először élettársával a vádlott és közös gyermekükkel ... házába ment, ott a vádlott tovább folytatatta az italozást és innen vezetett útjuk 13 óra körüli időben a vádlott szüleinek a házába, ahol a cselekmény történt (ítélet 3. oldal 2. bekezdés). Az irányadó tényállás szerint a vádlott és a sértett a vádlott szüleinek lakásában a belső szobában félrevonultan ebédeltek közös gyermekükkel és a „kivárlak” téma ismételten előkerült. A téma felvetésére a vádlott indulatba jött, kiment a konyhába és magához vett egy 12 cm pengehosszúságú és 2,3 cm pengeszélességű konyhakést és a neki háttal ülő sértettet kaszaboló mozdulattal 6 alkalommal nyakon és tarkótájékon szúrta.

Az erős felindulásban elkövetett emberölés csak akkor állapítható meg, ha az elkövető olyan méltányolható okból származó intenzív, de ép lélektani alapon létrejött indulat hatása alatt cselekszik, amelynél az indulatot kiváltó és az erkölcsileg menthető ok az elkövetőn kívül álló okból jön létre. Az erős felindulás fennállását az elkövetés konkrét körülményei az indulat intenzitását az azt megelőző események folyamatosságában való elemzés biztosítja, mindezt az elkövető pszichikai tulajdonságaival összefüggésben kell megítélni. Az erős felindulás méltányolható okból akkor keletkezik, ha jogilag némileg indokolt és erkölcsileg bizonyos fokig menthető. Az ölési cselekményt kiváltó indulat akkor tekinthető a privilegizált eset megállapítására alkalmasnak, ha egyfelől az elkövetőn kívüli ok miatt keletkezik, másfelől nem vezethető vissza az elkövető kóros elmebeli vagy pszichés állapotára és az ebből származó minőségileg a fiziológiás indulattól elkülöníthető tudatborulása tehát ép lélektani alapon jön létre (BH2013. 326. számú jogeset).

Az erős felindulásban elkövetett emberölés esetében az indulat méltányolható okból keletkezésének megállapítása szempontjából vizsgálni kell az elkövető és a sértett között fennálló érzelmi viszonyt, valamint az elkövetést közvetlenül megelőző cselekményeket és ezek ismeretében kell állást foglalni, hogy az ép lélektani alapon kialakult intenzív indulat az elkövetőn kívül álló ok hatására jött-e létre és, hogy erkölcsileg bizonyos fokig menthető-e (BH2001. 461. számú jogeset).

Az ítélet tábla vizsgálva a cselekménysor egészét arra következtetésre jutott, hogy olyan körülmény, amely az emberölés erős felindulásban történő elkövetését megalapozhatta volna nem merült fel. Az előzményeket a cselekménysor egészét vizsgálva gyakorlatilag az állapítható meg, hogy a vádlott a reggeli órától kezdve folyamatosan italozott és az elkövetés időpontját megelőzően nem is élt együtt az élettársával, aznap mintegy véletlenül találkoztak és döntött úgy az élettárs, hogy mégis megbocsát neki. Amikor a „kivárlak” téma előtérbe került a vádlott valóban indulatba jött, azonban az ítélet tábla álláspontja szerint tudatos cselekvéssort hajtott végre, hiszen a ház belső helyiségében történő étkezés közben kiment a konyhába, ott vette magához az elkövetés eszközét és a sértettet hátulról tarkótáján kaszaboló mozdulattal mintegy „kivégezte”.

A büntetés kiszabás körében az első fokon eljáró bíróság az alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket feltárta és körültekintően vizsgálta. A súlyosító körülmények körébe illeszthető a vádlott kitartó szándéka, amely a különös kegyetlenség megállapításához, ugyan nem elegendő, de az azt megközelítő elkövetési mód ugyancsak nagy nyomatékkan esik latba.

Ugyancsak osztotta az ítéletábra a törvényszék álláspontját a vádlott és sértett közös gyermekének jelenlétével illetőleg annak értékelésével kapcsolatosan.

Az enyhítést célzó védelmi fellebbezéseket az ítéletábra nem találta alaposnak. A középértéket meghaladó tartamban kiszabott szabadságvesztés büntetés szükséges a vádlott személyében rejlő kimagaslóan magas társadalomra veszélyesség miatt.

Az elkövetés eszközének további sorsát illetően teljes körűen osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját az ítéletábra, elkobzását mellőzte és a Be. 155. § (1), (2) bekezdése alapján a lefoglalásának megszüntetéséről és a vádlott édesanyjának történő kiadásáról rendelkezett.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a jelzett körben megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2014. december 2.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Bakó József sk. a tanács tagja.

Záradék: Az Egri Törvényszék 11.B.7/2014/23. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással 2014. december 2. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2014. december 2.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke